

בעין יהודית

יו"ל עבור עמותת 'שירה אחת' אהבת ישראל, חסד, תורת ישראל

מסע בעקבות הפרשה

הרב דוד נקי שליט"א 'ימי הפורים בהלכה ובאגדה'

"שידור חוזר! לתליית עשרת בני המן"

המעין במגילת אסתר בתליית עשרת בני המן, יבחין כי ישנן שלוש אותיות כתובות בצורה קטנה מהרגיל: ת, ש, ז. וכן ישנה אות אחת ו' הכתובה בצורה מוגדלת, מה הרמז בזה? אמרו חז"ל (אס"ר ג י): כל מקום שנאמר במגילה "מלך" סתם, ולא נאמר במפורש "המלך אחשוורוש", רומז לקב"ה, מלכו של עולם. אם כן, בפסוקים שלפנינו נרמז, שאסתר פונה אל "המלך", אל הקב"ה. ומה היא מבקשת? "שינתן גם מחר... ואת עשרת בני המן יתלו על העץ", מרמז על העתיד לבוא, שיתלו עשרת בני המן האחרים בהיסטוריה! על אלו בני המן נרמז בבקשתה של אסתר? בשנת 1946, בעיר נירנברג שבגרמניה, נערך משפט מפורסם, הידוע בשם "משפט נירנברג". במשפט זה נידונו גדולי פושעי הנאצים שנותרו בחיים, ו-11 מתוכם נידונו למוות. במהלך המשפט אף נערך דיון איך להוציאם להורג, האם ביריות או בתלייה, והפסק היה: בתלייה! בליל ה-14-15 באוקטובר, הצטרף גרינג אל היטלר, הימלר, גבלס ולוי [שם רשעים ירקב], שאיבדו את עצמם לדעת. הוא בלע גולת רעל ששמה קץ לחייו. שאר העשרה הוצאו להורג בתלייה. סוכנות ידיעות בינלאומית, מדווחת על טקס התלייה: ("ניו יורק ג'ורנל אמריקן", 16 לאוקטובר 1946) "ואכים פון ריבנטרופ, מי שהיה מיינסטר החוץ הגרמני, תפס את מקומו של גרינג בראש ההולכים לגרדום, ועשרת אבירי הנאצים הנידונים נתלו אחד אחד אחר השני בתוך חדר ההתעמלות השומם, שהואר באור חשמל, ואשר עמד במרכז אחד החצרות של בית הסוהר העירוני בנירנברג. כשהגיע שטרייכר פנים אל פנים אל החבל, הוא נעץ את עיניו לעבר הקצינים מבנות הברית ולעבר שמונת העיתונאים שייצגו את עיתונות העולם. הללו ישבו בשורה אחת ליד שולחנות קטנים לאורך הקיר בדיוק לפני הגרדומים. באש שנאה שבערה בעיניו הסתכל שטרייכר אל עדי הראייה והוא זעק: "חג פורים 1946". יום ההוצאה להורג

היה - כ"א תשרי תש"ז [הוא יום 'הושענא רבה', שעליו אמר הזוהר הקדוש: "ביום השביעי של החג, הוא סיום הדין של העולם, ופסקי הדינים יוצאים מבית המלך, והגברות מתעוררות ומסתיימות ביום ההוא]. שנה זו רמוזה בשלוש האותיות הקטנות שבשמות עשרת בני המן: תש"ז! והאות הגדולה ו' מרמזת שהאירוע היה באלף השישי. ומה פשר זעקתו המוזרה של שטרייכר...? אולי שטרייכר ידע, שזהו "שידור חוזר" לתליית עשרת בני המן... (מתוך טיב הפרשה - וישלח. מסילות אל האמונה 179).

כן יאבדו כל אויביך ה'!

הרגו היהודים האבר המש מאות איש: פרישה: האת אלספקא: מוקתא: אדליא: ארידתא: פרימשתא: ארישי: ארדי: ארתא: בני המן בן המרתא צבר היהודים הרגו... ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר ביששן לעשות בכת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ.

העלון מוקדש להצלחת אליה אביב בן יוסף חיים הי"ו

פרשת השבוע

תצוה שבת זכור

רבינו תם	צאת השבת	כניסת השבת	לוח אור החיים
18:57	18:16	17:01	ירושלים
18:54	18:14	17:23	תל אביב
18:52	18:12	17:11	חיפה

חינוך ילדים

הרב יצחק רבי שליט"א 'לאהוב'

הצלחה בחינוך הילדים תלויה רק בתפילה!
כהורים, אנו שואפים לחנך את ילדינו למצוות וערכים. חלקנו מוצאים את עצמנו קוראים ספרים או מאמרים העוסקים בחינוך, וזאת על מנת להרחיב את ידיעותינו בתחום החינוך. עלינו לדעת שגם אם נעשה כל מה שביכולתנו, דבר לא יועיל ללא תפילתנו להצלחת הילדים בחינוך. ההורים מסוגלים בכוח תפילתם לשנות סדרי בראשית. זו מתנה נפלאה שניתנה לנו מאת בורא עולם.

עם סגולה

הרבנית ימימה מזרחי שליט"א

"סגולות לשבת זכור"

סגולה לעקרות ולזרע בר קיימא - אומר בעל השפת אמת "זרע ישראל תלוי במחייבת זרעו של עמלק". מי שמונע את השמחה בדרך, את פרי הבטן, זה עמלק. כשמחוייב את זרע עמלק זוכים לזרע בר קיימא. מייד בסיום שמיעת פרשת זכור מעלה גדולה לבקש על העקרות. סגולה לזיכרון-מי שמרגיש שהוא שוכח סגולה לשמוע את פרשת זכור. "זכור לא תשכח".

במעגלי החסידות

בן איש חי זצ"ל

'סוף כל הניסים'

נראה לומר בסיעתא דשמיא, כי נס האחרון האמיתי הוא גאולת ישראל מאדום, וביטול קליפת עמלק. וידוע כי על ידי קריאת מגילת אסתר ושאר מצוות שעושים בפורים, יהיה ביטול מחודש בכל שנה במקצת מקליפת עמלק. כי המן הוא זרע עמלק. ונמצא נס של אסתר יוצא ממנו תועלת תמיד לנס הגדול שהוא סוף כל הניסים.

"עיקר ישוב הדעת הוא על ידי שמחה, כי על ידי השמחה יוכל להנהיג את המוח כרצונו ולישב דעתו ולחשוב."

רבי נחמן מברסלב

הציבור הרחב מוזמן לקריאת המגילה מפי הרב שי רובין שיח' בחג הפורים בערב בשעה 18:00, ובבוקר תפילה בנץ בבית הכנסת 'סוכת שלום' רחוב הזית 1, עין התכלת נתניה.

ביום שבת זכור דרשה מרתקת ביותר 'לגלות את המגילה עם הרב שי רובין שיח' בבית כנסת 'מלון איילנד' שדרות עובר בן עמי 10 נתניה בשעה 16:00 בדיוק!

מתוך עלון 'פניני עין חמד'

לאורם נלך

הרב הצדיק משה פארדו זצ"ל

נולד בשנת ה'תר"ע (1909) בטורקיה. ניהל בתל-אביב חנות מסחר גדולה, ממנה חילק את רוב רווחיה למוסדות התורה. בשנת ה'תשי"ב (1952) ייסד וניהל את פנימיית אור-החיים לבנות בבני-ברק, לצורך הקמת הפנימייה דאג לנסוע מדי פעם לקהילות הספרדים בארה"ב, כדי שיעזרו להקמת חזונם-הסמינר לבנות, שבתוך זמן קצר קרם עור וגידים, ולשם הגיעו בנות מכל רחבי הארץ. עמוד החסד, מקים עולה של תורה בארץ ובעולם כולו. במחיצתו שררה תמיד אווירה נעימה, נינוחה, לא הייתה קדרות, ודאי שלא עצב, תמיד קרן, תמיד חייך, השמיע דברי עידוד ולחיוק רבים, הרעיף דברי שבח, אמר דברי תורה, אבל יותר מכל שתק. מובא בספר שנכתב לזכרו "ומשה היה רועה" כי בשנותיו האחרונות באה מורה להיוועץ בו. היא קבעה עם תלמידותיה להיוועד יחדיו מספר פעמים בימי החופשה. הרהרה לעצמה: על מה תדבר באותם מפגשים? חשבה, שבוודאי יזכיר, שהרחוב אורב סכנות בחובו, לאן לא ללכת וכיצד להיזהר ולהישמר. להפתעתה ענה במילה אחת-השתיקה. כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף אלא שתיקה. נפטר בשבת קודש, פרשת תצווה י"א אדר ה'תשנ"ו (1996) חי כ-87 שנים. ציונו בהר המנוחות (בהר תמיר א' ליד הרה"ג ניסים יגן זצ"ל).

מחלה, לכאורה, היא דבר רע בפני עצמה, המגיעה ממידת הדין, אולם יש, ואפילו מחלה קשה הופכת לגילוי של מידת הרחמים, והאדם מגלה עד כמה התחסד איתו הבורא יתברך, שגרם לו לחלות... אחד הסיפורים המופלאים בנייני יום אירע לרבינו: היה זה באחת המסעות, שבהם הרחיק לאמריקה כדי לגייס כסף עבור מוסדותיו. מיד כאשר הגיע לאמריקה חש ל"ע ברע ובשל מצבו הרפואי חייב להיות מרותק למיטתו. חלו רגעים מספר, שבהן חלשה דעתו: "הלא שלוחי מצווה אינן ניוזקין, ואיך ייתכן, שאני, ההולך לדבר מצווה חולה?!"... רופא הוזעק למיטתו כדי לבדוק ולחוות דעתו לגבי המשך טיפול, ולצורך כך ביקש להאזין לפעיונות ליבו, והנה כאשר הרים הצדיק את חולצתו הבחין הרופא בציצית אותה הוא לבש. כשראה את הציצית הצחורה על גופו, התרגש עד מאוד ואמר: "מה?! יש עוד יהודים עם בגד כזה?! אני זוכר את הבגד הזה מהעיירה..." מין הארה נורקת בו באותו רגע, "לא לשווא עשה אותי בורא עולם 'חולה' בדיוק במקום זה", חשב הצדיק. הוא חייך לעבר הרופא ואמר: "אתה יודע, אמריקה התקדמה עם השנים, כדאי גם לך להצטרף אל הגל החדש של השבים לקונם ולא לפגר מאחור..." "קח לך", הושיט לרופא. היה זה זוג תפילין יקר ערך, בשווי מאות דולרים, שאותו רכש כמתנה עבור נדיבי הישיבה. הרופא חייך למראה אותה מתנת יקרת ערך והבטיח ל' משה להניח את התפילין מדי יום ביומו, והוסיף ואמר, כי אם יבוא אי פעם לישראל, ירצה לערוך איזשהו ביקור במוסד שהקים הרב. אחר רשם תרופות, נטל שכרו והלך לו. תוך זמן קצר התאושש ר' משה, ושוב יכול היה למלא את ייעודו המקורי לשם הגעתו לחו"ל ולגייס כספים עבור מוסדותיו ולשוב ארצה. שנים חלפו. הפגישה עם אותו רופא מזמן פרחו מזיכרונו. באחד הימים התקבל טלפון במזכירות אלמוני ביקש לישוחח עם הרב פארדו. הלה הצביע עצמו וביקש לבוא למשרד, רבי משה לא הצליח לזהותו, אולם לא נמנע מלהדריכו בדרכי הגישה למקום. חלפה שעה קלה והנה הוא הופיע. רק כעת נזכר רבי משה. הוא היה הרופא הישישי... הוא קידם את פניו בשמחה. הרופא סיפר לו, שמאז אותה פגישה, לא עבר עליו יום ללא הנחת תפילין, וכי הוא מקיים גם את הבטחתו השנייה ובא לבקר במוסדות. הניח רבי משה יד אוהבת על שכמו וערך לו סיור מקיף בכל האגפים, לבסוף החזירו למשרד. "לא ייאמן", מלמל הרופא, "בטוח הייתי, שמדובר במקום קטן ועלוב, והנה אני מגלה קמפוס שלם, ממלכה מפוארת"...הוא שתק קמעא ולאחר אמר: "ראה רבי משה, לצערי הרב אני אדם עריירי, כל חיי חסכתי כסף רב, אולם אין אדם אשר חי לעולם... לפיכך מבקש אני לתרום את כל רכושי לטובת מוסדות 'אור החיים'!!" ר' משה חש התרגשות עצומה, הוא לא ידע, כיצד להודות למיטב, שהיה עד לפני רגעים מועטים אלמוני ובלתי מוכר, והנה כעת מוכן הוא לתרום סכום עצום להחזקת המוסדות. לבסוף נטל סידור, שעמד על שולחנו והקריא לו מתוכו את דברי המשנה (אבות ו, י): "בשעת פטירתו של אדם אין מלין לו לא כסף ולא זהב לא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד". והסביר: "כסף, שאדם משאיר בעולם, הוא לכאורה כסף אבוד מבחינתו, מלבד תורה ומעשים טובים שרכש בכספו, ולשני הדברים הללו זכית בתרומתך כאן". הרופא ביקש, ולמוסדות הובא עו"ד נוטריון, והדברים נוסחו כחוק. כשיצא הרופא הקשיש, אמר ר' משה: "כמה עיזור הוא האדם, כשחליתי לפני שנים באכסניה, הרהרתי על שאיני מצליח למלא את תפקידי לגייס כספים לצורך העמדת המוסד על רגלי. התנחמתי בעובדה, שבשל אותה מחלה זכיתי לפחות לקרב אדם להנחת תפילין, אך לא שיערתי, שבאמצעות אותה מחלה עצמה, נטעתי את הבסיס לתרומה עצומה, שבה זיכנו היום!" "הנה כי כן, אותה מחלה, אשר נדמתה בתחילה כמידת הדין, היא עצמה התגלגלה והתהפכה למידת הרחמים..."

נסיים בשמחה (:)

יש הטוענים שלהלן היו בעצם מאתיים ושמונים בנים, אז למה תלו רק עשרה?

תארו לכם שבעל הקורא היה צריך לקרוא 280 שמות בנשימה אחת... למה אסתר לא קיבלה את מייל האזהרה ששלח מרדכי על בגתן ותרש? כי היה לה אחש-וירוס במחשב... (מן השמועה)

הלכות והליכות

הרב שי רובין הי"ו

"מדוע לא יתול פורים פעמים בשבוע?"

סגולתו ופעלתו העצופה של חג הפורים!

רשב"י הקדוש בספר הזוהר מפליא וכותב שיום הפורים גדול במעלתו בהרבה מיום הכיפורים, שהרי 'כיפורים' הוא אותיות כ-פורים מעין פורים, כלומר משווה הכתוב את יום הכיפורים לחג הפורים ומפה משמע שגדולת חג הפורים עולה לאין ערוך על מעלת יום הכיפורים! כמו שכותב האדמו"ר מפיאסצ'נה זצ"ל: "חייב כל אדם לשמוח ביום זה עד למאוד, שהוא יום שמחה גדול בשמים, בו יורד שפע גדול לישראל, וגדול הוא במעלתו יותר מיום הכיפורים, ואף אם נמצא האדם חלילה בדוחק ובצער, יתאמץ לשמוח בכל כוחו, כי גדול היום לפני ה' עד למאוד". ועוד כתב: "כמו שביום הכיפורים חייבים לצום בגזירת מלכו של עולם, בין אם רוצים ובין אם לא. כך בפורים חייבים לשמוח בכל מצב, ואפילו אם נמצא האדם בצרה ח"ו, מפני שהוא יום שמחה והשפע יורד לכל אדם".

האדמו"ר מרז'ין זצ"ל כתב שיום הכיפורים מכפר רק לאלו השבים בתשובה, ולאלו שאינם שבים בתשובה אינו מכפר. אבל יום הפורים הינו גדול עוד יותר, שהקב"ה מוחל וסולח לכל יהודי באשר הוא נמצא, ובלבד שיהיה פושט יד ומוכן לקבל מחילה. כתב הרב **מסיקוויא זצ"ל** שפורים זה יום של תשובה! כי הרי גם הקב"ה הוא מפושטי יד, שנאמר: "כי ימינך פשוטה לקבל שבים".... וכתב האדמו"ר **מינאווא זצ"ל** שביום הפורים יש לכל יהודי כוח עצום ונורא, כמו הכוח שיש לכהן הגדול בזמן שהוא נכנס לקדש הקדשים פעם אחת בשנה. בעל **ייסוד ושורש העבודה** כתב שע"י סיפור המגילה ע"פ הפשט והמדרשים שמספר כל אדם לבני ביתו בשמחה, גורם הוא שמחה גדולה ועצומה לאין שיעור בעולמות העליונים והקב"ה מתפאר בו עד למאוד! ומעצם קדושת חג הפורים כתב בספר **"חמדת הימים"** שישנה מצוה לטבול ביום הזה. והמהרה"ר **כותב שיש ללבוש בגדים נאים ביום זה. האדמו"ר מסלונים זצ"ל** אמר על היום האדיר הזה: **"יום פורים הוא יום יחיד בשנה שמאיר בו גילוי כזה שאפשר לבטל אפילו את אשר כבר נכתב ונחתם בטבעת המלך!"**. כותב האדמו"ר **מגור זצ"ל**: "פורים הוא זמן רצון לכל, שעת רעוא דרעווין, וכל אחד יכול לפעול אצל ה' יתברך שימלא כל משאלות ליבו לטובה". **רבי מרדכי מנדבורנא זצ"ל** הבטיח שמי שיגמור את כל ספר התהילים בפורים מובטח לו שתפילתו לא תשוב ריקם! ועוד מובא בשמו שכדאי להשקיע דווקא בתפילת המנחה, ששקולה כתפילת הנעילה ביום הכיפורים! כתב בספר **"סגולת ישראל"**: "קיבלתי מגדול אחד ז"ל, שסגולה בפורים להשכים בבוקר ולהרבות בתפילה ובבקשה לפני ה' יתברך על כל דבר ודבר ואף על קרוביו כי באותו יום הוא עת רצון מאוד, וכל העולמות בשמחה וברצון, ועל כך אמרו חז"ל: "כל הפושט יד נותנין לו", שכל המבקש מה' ופושט ידו בתפילה בפורים, נותנין לו מה שיבקש. ועוד כתב **רבי יצחק מקאמרנא זצ"ל**: "קיבלנו קבלה כי ביום פורים יכולה לעלות אף נשמה קטנה להיכל של צדיק מופלא בלי שום מעכב, וכן עולין כל התפילות ל'כתר' בלי שום מעכב, כל זה גילו לי בשקט ובהסתרה, והלכתי בכל גבול ישראל וגיליתי זאת מאהבתי לישראל, ויש בזה סודות עמוקים". כמו כן כותב **הרמ"א**: "טוב לעסוק קצת בתורה קודם שיתחיל סעודת הפורים". ומובא בדברי רבותינו שאדם הלומד תורה בפורים זוכה לקבלת הארה גדולה עד מאוד לנשמתו ומחליש את כוחו של עמלק. ואם ראית שעה או זמן בפורים שאין לומדים בה תורה, תלמד בה אתה, ואותה שעה הרי היא כמת מצווה ואתה נוטל שכר כנגד כולם. ובפרט אם יזכה אדם לעסוק בתורה בין קריאת המגילה של לילה לקריאת המגילה של יום, שאז הוא זוכה להבטחה של ה"חתם סופר" שכותב: "קיבלתי בשם ה'שב יעקב' זצ"ל: "כל מי שעוסק בתורה בין מגילה של לילה למגילה של יום, מובטח לו שהוא בן העולם הבא! סגולה עצומה לשמירה כל השנה כולה, היא שליחת משלוח מנות לאדם שאנו בסכסוך או במריבה עמו, כך גילה הרב זילברשטיין שליט"א.

שבת שלום ומבורך